

Roskilde, juni 2015

Høringsvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om udpegning af drikkevandsressourcer og nyt kapitel i vejledning om indsatsplaner: "Indsatsområder inden for sprøjtemiddelfølsomme indvindings-områder"

Tak for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om udpegning af drikkevandsressourcer og nyt kapitel i vejledning om indsatsplaner: "Indsatsområder inden for sprøjtemiddelfølsomme indvindings-områder", Jeres j.nr. NST-4600-00072.

Konklusion

Reguleringen af pesticider bør følge den totalharmoniserede pesticidforordning. Ethvert indgreb, der går videre end forordningen er som udgangspunkt i strid med forordningen. Indgreb, der går videre end forordningen skal overholde de meget stramme krav, der gælder ved anvendelsen af forsigtighedsprincippet. Indgreb, der ikke er baseret på målinger og ikke udtrykker en konkret risiko vil altså være ulovlig. Der ud over vil det være et krav, at eventuelle indgreb alene angår specifikke pesticider og ikke alle pesticider. Vores vurdering er, at der ved en saglig og faglig vurdering formentlig ikke vil være grund til indgreb. Hvis der endelig skulle være tilfælde, så skal indgreb ske mod fuld erstatning.

Ift. nitrat, så er det vores vurdering, at danske landmænd overopfylder EU-direktiverne, og der er behov for, at vi måler nitratudvaskningen, og kan støtte ret på dette. Vi gør opmærksom på, at der allerede foreligger et beskyttelsesniveau, målingerne kan sammenlignes med. Der er derfor ikke behov for yderligere begrænsninger af nitrat fra dansk landbrug af hensyn til grundvand eller vandmiljø.

Opsummering

Danske landmænd lever af og i naturen. Som ansvarsbevidste borgere værner danske landmænd naturligvis om natur og miljø, og producerer på en bæredygtig måde hver eneste dag.

Bæredygtigt Landbrug er naturligvis tilhængere af, at der sker en kortlægning af de steder, hvor erhvervets lovlige aktiviteter måske bidrager til utilsigtede negative virkninger på miljøet. Det væsentlige problem er dog, at der med udkastet sker generelle udpegninger, der er baseret på modeller og efterfølgende tillægges udpegningerne indgribende retsvirkninger og som hovedregel uden fuld erstatning.

Ift. nitrat skal det indledningsvis påpeges, at grundvandet er i en god tilstand, og der har siden 80'erne været en positiv nedadgående tendens for eksempelvis nitrat i den del af grundvandet, hvor der måles nitrat. Der er således ikke noget problem med nitrat i grundvandet. I de boreriger, hvor der konstateres stigninger i nitrat kan dette løses uden indgreb over for landbruget. De forhøjede koncentrationer kan skyldes utætheder i borerigerne, for højt pumpetryk, m.v. Man bør vurdere hvert enkelt tilfælde konkret, og ikke straks bruge det mest indgribende middel generelt, der er at begrænse gødningsanvendelsen.

I denne høring bemærker vi særligt, at der sker usaglig udpegning af pesticidfølsomme områder. I vanlig stil, så lægges der op til, at kommunerne ender som sorteper. Det er altså op til kommunerne at finde ud af, hvad der monstro er problemet, og hvad der skal gøres ved det.

Faktum er imidlertid, at det tidligere Miljøministerium, har lavet nogle modeller for, hvor der efter disse teoretiske modeller kan være en forhøjet risiko for, at grundvandet eksponeres for pesticider eller rester af pesticider.

I Bæredygtigt Landbrug anerkender vi behovet for hele tiden at være foran i beskyttelsen af miljøet, men det skal ske sagligt og fagligt korrekt. Hvis en model viser, at der er en forhøjet risiko for pesticider i vandmiljøet, så skal indgreb alene ske på baggrund af målinger efter disse stoffer eller nedbrydningsstoffer. I det omfang, at der er koncentrationer af dette, der kan udgøre en tilstrækkelig risiko for miljøet i bred forstand, så kan der iværksættes konkrete og proportionale tiltag, der begrænser netop de pesticider, der udgør problemet under de konkrete forhold. Dermed er det altså også sagt, at det ikke nødvendigvis er alle pesticider, der nedbrydes lige hurtigt, så der skal reguleres specifikt, der hvor der er et målbart problem. Det ville være oplagt at inddrage målinger af pesticider i vandplanerne. Samtidig kunne ministeriet gøre sig den ulejlighed at måle efter miljøfremmede og prioriterede stoffer, så vi fremover begynder at regulere efter den målbare virkelighed, og ikke efter hvordan vi tror virkeligheden er.

Vi tvivler dog på, at det kan dokumenteres, at pesticider eller pesticidrester vil udgøre en reel risiko for miljøet eller menneskers sundhed. Derfor vil der i realiteten ikke være grundlag for indgreb.

Det er vores opfattelse, at pesticidforordningen bl.a. totalharmoniserer anvendelse af pesticider. Det er således ikke i overensstemmelse med pesticidforordningen at begrænse anvendelse af pesticider. Hvis der skal ske yderligere begrænsning, så skal der efter EU-retten være en helt særlig miljømæssig begrundelse. Besvarelsen af et sådant spørgsmål bør ske ud fra forsigtighedsprincippet.

Forsigtighedsprincippet indebærer bl.a., at der skal identificeres en risiko og der skal fastlægges et risikoniveau. Efterfølgende skal der foretages en risikohåndtering. I denne fase stilles der krav til fremgangsmåden og indholdet af indgrebet. I den forbindelse er der tale om en intensiv prøvelse af proportionaliteten i indgrebene. Anvendelsen af forsigtighedsprincippet indebærer ligeledes, at der iværksættes forskningstiltag, så man opnår konkret viden og kan handle på denne baggrund.

Det er med andre ord slet ikke tilstrækkeligt, at der opstilles en teoretisk model og der lægges op til, at kommunerne herefter forbyder pesticider i SFI-områder.

Der er behov for målinger, og særligt målinger ift. landbrugets udledning af nitrat. Det er vores opfattelse, at danske landmænd skal have mulighed for at gøde efter ligevægtsprincippet. Gødskning efter ligevægtsprincippet udgør den ægte vækstmotor, der kan igangsættes fra i morgen, uden det vil skade miljøet. Reguleringen skal naturligvis baseres på målinger. Vores model vil levere en vækst på 34 procent, 34 milliarder på betalingsbalancen og dertil 35.000 nye jobs.

Nitrat i grundvandet

Det øvre grundvand (cirka 1½-4 meter) indeholder langt det meste nitrat. I dette lag kan koncentrationen meget ofte være større end 50 mg/liter. I de nedre grundvandslag, der er beliggende i cirka 30 meters dybde og nedefter, er koncentrationen typisk under 1 mg N/liter. De iltfrie grundvandsforekomster er helt nitratfrie. Det er fra de nedre grundvandslag, at vi får vores drikkevand fra. Det er samtidig nødvendigt, at der i det øvre grundvand er en pæn koncentration af nitrat, fordi markens afgrøder skal bruge denne næring. Velgødte jorde har meget humus, der i øvrigt bidrager til en naturlig rensning af nitrat (denitrifikation).

Det er samtidig vores opfattelse, at under 1 % af drikkevandet indeholder over 50 mg/l nitrat og tallet på landsplan i øvrigt er faldene. Når der konstateres høje niveauer er problemet til at overse. Man lukker nemlig boringen midlertidigt og laver en ny boring ved siden af, der går dybere ned.

Der er i denne sammenhæng grund til at fremhæve, at nitrat har ændret status ud fra en videnskabelig toksikologisk vurdering, og der er evidens for, at grænseværdien burde være betydelig højere end de nuværende 50 mg/l.

Grundvandet er i en rigtig god tilstand hvad angår nitrat. Koncentrationen af nitrat er langt under EU's grænseværdier og enhver skærpelse er udtryk for en overimplementering, og indgreb i dyrknings- og ejendomsretten på overfladearealerne, skal derfor bygge på saglige kriterier og proportionalitetsbetragtninger. Alt andet vil være et ulovligt og ekspropriativt indgreb.

Videngrundlaget og metode med vandværket i centrum

Indsatsplanerne har det desværre med at tage udgangspunkt i modelberegninger og ikke målinger.

De få prøver og de mange modelberegninger er et alt for spinkelt grundlag til at man kan fastlægge grundvandstilstanden. Metoden bygger på, at man én gang for alle fastslår en tilstand. Dette må opfattes som en metodisk misforståelse. Lige præcis med grundvand har pumpetryk, fordeling af borer, placering af borer, kvaliteten af borerør, dybden af borerørene og mange andre parametre væsentlig betydning for måleresultaterne og det drikkevand, der kommer op. Derfor kan man ikke konkludere, at de få målinger udtrykker grundvandstilstanden.

Indsatsplanerne har bl.a. til formål at kortlægge grundvandstilstanden. Første prioritet bør derfor være at øge antallet, hyppigheden og kvaliteten af målingerne. Dette gøres bedst sammen med det enkelte vandværk, der kender vandet og pumpemetoderne bedst af alle. Indsatsplanerne bør derfor først og fremmest fokusere på at give det enkelte vandværk muligheder, herunder praktiske og økonomiske muligheder, for at forbedre de fornævnte parametre. Først derefter bør indsatsplanen begynde at fastslå en egentlig tilstand af grundvandet. Denne metode vil ikke alene være metodisk bedre, men sandsynligvis også væsentlig billigere. Med denne løsning anvendes det mindst indgribende middel altså. Desuden vil man få måleresultater indløbende og dermed få et dynamisk billede over grundvandets tilstand.

I modsat fald er videngrundlaget alene et øjebliksbillede, der er baseret på nogle få og i en videnskabelig kontekst også tilfældige målinger. Disse mere eller mindre tilfældige resultater fører så desværre samtidig til, at man bruger det mest usikre og i øvrigt mest indgribende middel, nemlig et hovedfokus på nitrat og

dertilhørende dyrkningsrestriktioner. Det vil i realiteten sige, at der er risiko for, at man gennem husdyrgodkendelser reducerer markant i udbringning af husdyrgødning pr. hektar.

Slutteligt bør indsatsplanerne langt tydeligere angive, hvordan de enkelte værdier er fremkommet. Hvornår er der foretaget målinger? Hvor ofte? I hvilken dybde og i hvilket lag er målingerne foretaget? Osv.

Desværre er ovenstående ofte mangler i de konkrete indsatsplaner.

Pesticider

EU har nogle af de strengeste krav til pesticider i verden, og Danmark ligger forrest i feltet med grænseværdier på det lavest målelige. Miljøstyrelsen godkender de pesticider, som vi anvender i Danmark. Midlerne bliver afprøvet for nedsivning. Konstateres der forhold, hvor midlerne alligevel viser sig at udgøre en risiko for grundvandet, forbydes midlerne og de trækkes tilbage. Danmark har et af verdens strengeste godkendelsessystemer. Det bør vi have tillid til og ikke lægge op til, at der opfindes lokale regler. Der ud over undersøger GEUS ved hjælp af GRUMO (grundvandsmonitoring) og LOOP (Landovervågningsoplande), hele tiden udviklingen for nitrat og pesticider i grundvandet.

Miljøministeriets egne tal viser, at der er lukket 22 boringer af i alt 11.600 på grund af pesticider frem til år 2012. De 16 fund er stoffer, der i dag ikke bruges længere og de sidste 6 kan ikke nærmere fastslås. Så landbruget forurener altså ikke drikkevandet – heller ikke med pesticider.

Der er ofte fokus på BAM ift. landbruget. Dichlobenil/chlorthiamid, der giver ophav til BAM, har aldrig været brugt i landbruget. Atrazin har været brugt i landbruget. Begge stoffer har imidlertid også været brugt til ukrudtsbekæmpelser på en række forskellige arealtyper, fx udyrkede arealer, gårdspladser, grusarealer og buskadsler. Midlerne har således været brugt af en række andre aktører, fx kommuner, amter, boligforeninger, private husejere, vandværker og af DSB langs banelegemer. Vandværkerne brugte eksempelvis dichlobenil/chlorthiamid til renholdelse af fx perlegrus omkring boringerne.

De pesticidfund, der findes over grænseværdierne er utrolig få. De fleste pesticidfund er fortidens synder (fx BAM). Det er afgørende at identificere, hvor BAM stammer fra, og værd at huske på, at stofferne, der giver anledning til BAM ikke længere anvendes.

Dette udgør et margintalt problem. Det skal samtidig bemærkes, at der er meget skrappe generelle regler, der som altovervejende udgangspunkt er tilstrækkelige for at opnå et passende beskyttelsesniveau. Pesticiderne er specifikke for hver afgrøde og udbredes i lav dosis.

Det synes at falde uden for kommunernes kompetence at skærpe pesticidanvendelsen i hver enkel indsatsplan. Forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler har på forhånd taget stilling til hvor, hvordan og hvornår midlerne må bruges.

Det skal i den forbindelse nævnes, at det ikke er lovligt at skærpe beskyttelsen ud over hvad Miljøstyrelsens godkendelsespraksis angiver. Så vidt vides er Miljøstyrelsens godkendelsespraksis, at der foretages en computermodellering, hvor en del af input til modelleringen bl.a. er, at aktivstoffet anvendes i 20 år. Der sker godkendelse, hvis der højst er 1 år (5%) med udvaskning over grænseværdien som årlig middelværdi.

De 19 andre år (95%) skal være lavere end 0,1 mikrogram/l. Resultaterne kan i den forbindelse fx ligge i intervallet 0,09-0,08 mikrogram/l som årlig middelværdi, og der vil forsat ske godkendelse.

Det er lovligt, at grænseværdien overskrides i 5 % af tilfældene, dog skal de resterende 95 % være beliggende under grænseværdien. De 95 % kan sagtens ligge med høje middelværdier bare de ikke overskrider 0,1 mikrogram/l. Middelværdier på fx 0,08 mikrogram/l vil formentlig være langt over detektionsgrænsen. Det er dog ikke interessant i en miljødiskussion, fordi Miljøstyrelsens beskyttelsesniveau er overholdt.

Det vil være i strid med EU-retten, hvis kommunen skærper pesticidanvendelsen ud over hvad grundlaget for godkendelsen angiver. Enhver skærpelse vil formentlig være ansvarspådragende i det omfang skærpelsen giver tab for danske landmænd. Dertil skal det bemærkes, at det vil enhver skærpelse formentlig udgøre.

Metodevalg ift. pesticider

For at vurdere, hvorvidt der er pesticider eller pesticidrester i grundvandet anvendes en detektionsgrænse. Detektionsgrænsen er bestemmende for, hvornår grundvandet er påvirket eller som det ofte omtales: "*den påvirkede del af grundvandet*". Problemet er, at detektionsgrænsen i realiteten behandles som om, at koncentrationer over detektionsgrænsen udgør en risiko for miljøet og for menneskers sundhed. Dette er jo ingenlunde tilfældet. Detektionsgrænsen bliver altså til et beskyttelsesniveau, men detektionsgrænsen fastlægges ikke ud fra en egentlig risikovurdering. Detektionsgrænsen afspejler nærmere det videnskabeligt mulige. Detektionsgrænsen er altså et udtryk for, hvor præcist forskerne egentlig er i stand til at foretage deres målinger.

Det er naturligvis positivt, at forskerne hele tiden får en stærkere lup, men bare fordi, at noget ser større ud i forstørrelsesglasset, så er det slet ikke ensbetydende med, at selve problemet er blevet større.

Formuleringer som "*den påvirkede del af grundvandet*" er med til at forvrænge det sande billede af det danske grundvand, fordi forskerne sjældent bliver dårligere, men formentlig bliver bedre til at finde stoffer af denne eller hin art.

Der mangler helt grundlæggende fastlæggelse af et beskyttelsesniveau, der afspejler, hvad den egentlige trussel er mod menneskers sundhed og miljøet i øvrigt. Dette kræver naturligvis meget dybere spadestik, fx humantoksikologiske undersøgelser. Alternativet er jo reelt, at der fastlægges en nultolerance. Det ender med at blive en politisk parole, fordi synspunktet ikke er fagligt velunderbygget og i en juridisk forstand udtrykker synspunktet et forsigtighedsprincip, hvor de enkelte skridt i anvendelsen af forsigtighedsprincippet ikke er iagttaget.

Brug af detektionsgrænsen er hverken sagligt eller lovligt, og bør tilsidesættes, når der udarbejdes bindende indsatsplaner. Det anbefales, at der ud fra faglige faktorer fastlægges en grænse på fund større end 0,1 mikrogram/l og retsvirkningen er at monitorere tendenserne ved at følge koncentrationerne.

Modellen til udpegning af SFI-områder

Vi anmoder om en uddybende og fyldestgørende forklaring på, hvordan udpegningen af SFI-områder er foretaget. Der er behov for en forklaring på, hvilke kriterier, der præcist er blevet lagt til grund, hvilke datagrundlag, og gerne de konkrete modeller.

Forsigtighedsprincippet

Det virker som om, at bekendtgørelsen lægger op til, at kommunerne skal anvende forsigtighedsprincippet. En af konsekvenserne er, at man må formode, at kommunen med de 50 mg nitrat pr. liter udvaskning i rodzonen lægger op til en markant reduktion af udbringning af husdyrgødning i området. Det er dog tvivlsomt, hvor stort et problem dette er, og i hvilket omfang dette vil afhjælpe nitrat i grundvand og vandmiljø, og om nitrat i grundvandet er i koncentrationer, så det må antages at være eller blive et problem. En oplagt begrundelse må være at indsatsplanen faktisk anvender forsigtighedsprincippet. Det bør tydeliggøres om dette er tilfældet og i givet fald uddybes hvorfor og hvordan princippet finder anvendelse.

Nu er forsigtighedsprincippet ikke noget man kan påberåbe sig bare fordi man er lidt utryk eller lidt usikker på, om en aktivitet måske kan være skadelig, eller ved at reducere mængden, så man er på den sikre side. EU-Domstolen har udtrykkeligt taget stilling til anvendelsen af princippet, og det er alene inden for disse rammer, at medlemsstaterne og medlemsstaternes myndigheder kan anvende princippet¹. Man kan ikke bruge princippet, hvis man kender risikoen eller hvis skaden er uvæsentlig. I forhold til anvendelsen af princippet, så skal man igennem en ganske tung proces og vi stiller spørgsmålstejn ved, om disse trin er iagttaget i indsatsplanen. Hvis dette ikke er tilfældet, så er forsigtighedsprincippet ikke iagttaget korrekt og så er det vores opfattelse, at indsatsplanen er ugyldig.

Princippet indebærer bl.a., at der skal identificeres en risiko og der skal fastlægges et risikoniveau. Efterfølgende skal der foretages en risikohåndtering. I denne fase stilles der krav til fremgangsmåden og indholdet af indgrebet. I den forbindelse er der tale om en intensiv prøvelse af proportionaliteten i indgrebene. Anvendelsen af forsigtighedsprincippet indebærer ligeledes, at der iværksættes forskningstiltag, så man opnår konkret viden og kan handle på denne baggrund.

Informationsproceduredirektivet

De påtænkte regelændringer, her tænkes særligt på SFI-områder, vil udgøre en indskrænkning i anvendelsen af pesticider. Idet pesticidforordningen totalharmoniserer bl.a. anvendelse, er der tale om en begrænsning i adgangen til markedet.

Sagt på en anden måde, så indfører Danmark regler, der begrænser de øvrige EU-landes mulighed for at omsætte pesticider i Danmark. Dette er en teknisk handelshindring, der kan være ulovlig. Det foreliggende udkast skal derfor notificeres efter informationsproceduredirektivet, og Danmark må ikke udstede reglerne før "stand still" perioden er udløbet.

¹ T-13/99.

Vi ser frem til en uddybende forklaring på dette, og anser udpegningen som værende omfattet af informationsproceduredirektivet.

SFI-områderne i praksis og spørgsmålet om erstatning

Ift. gødningsanvendelsen er det sådan, at landmanden frit kan vælge, hvor han udbringer sin gødning. Er det tanken, at samme princip vil gælde for anvendelse af pesticider? Eller er det modsat tanken, at der er et konkret forbud mod anvendelse af pesticider på SFI-områderne og normal lovlig anvendelse på områder, der falder udenfor SFI-områderne?

Hvis sidstnævnte løsning vælges, så vil det jo give store praktiske byrder, hvor landmanden skal sprøjte i en mosaik, der i praksis ikke er mulig, særligt når detaljeringsgraden er 30 gange 30 meter. For at overholde reglen vil der formentlig være tale om større sprøjtefri områder end bilag 4 angiver.

Hvis der modsat vælges en løsning, der bygger på, at man generelt får tildelt mindre sprøjtemiddel, så er åbenlyst tale om ulovlig begrænsning af brugen af sprøjtemidler, fordi man jo netop ikke fokuserer på miljøeffekten de steder, hvor der kunne være en miljømæssig begrundelse.

Det skal understreges, at vi anser ethvert indgreb, der ikke beror på monitoring og konkret risikovurdering som værende et ulovlig indgreb. Der ud over skal ethvert indgreb ske mod fuld erstatning. Erstatningen skal ikke kun angå de specifikke arealer, men inddrage det faktum, at landmanden reelt skal undgå at sprøjte et langt større areal pga. SFI-områdernes mosaik, ligesom dårligere arrondering og fald i samlet værdi skal inddrages.

Et andet perspektiv er, at en del husdyrbrug har opnået miljøgodkendelse og bygger denne godkendelse på bestemte forudsætninger, der bl.a. indebærer bestemte afgrødevalg i årene frem. Der er en risiko for, at disse ikke længere kan leve op til denne miljøgodkendelse, fordi de pga. SFI-områder ikke længere kan opretholde bestemte afgrøder. Betydningen er, at husdyrbruget risikerer, at skulle reducere sin produktion, på trods af, at husdyrbruget fortsat er omfattet af de 8 års retsbeskyttelse efter husdyrgodkendelsesloven. Dette vil efter vores opfattelse udvide retten til erstatning.

Bemærkninger til vejledning

Citat:

Side 4: "[...]Berørte kommuner vil dermed, som for nitrat, være forpligtet til i indsatsplaner at vurdere behovet for at gennemføre begrænsninger i anvendelsen af sprøjtemidler samt andre forurenende stoffer inden for de udpegede indsatsområder.[...]"

Bemærkninger:

Det er vores vurdering, at ovenstående er i strid med pesticidforordningen, der totalharmoniserer bl.a. anvendelse af pesticider. Hvis ministeriet ikke er af denne vurdering, så skal det under alle omstændigheder præciseres, at der alene kan ske begrænsninger som følge af forsigtighedsprincippet og iagttagelse af denne procedure. Dette bør bl.a. indebære, at der skal foretages løbende monitorering og identificeres en

væsentlig og konkret risiko for de pågældende stoffer, og et eventuelt forbud alene skal angå relevante og specifikke sprøjtemidler.

Citat:

Side 7: "[...]Kommunen skal i indsatsplanen for et indsatsområde inden for et sprøjtemiddelfølsomt areal specifikt forholde sig til, hvilke aktuelle anvendelser af sprøjtemidler der udgør en risiko for grundvandet.[...]"

Bemærkninger:

Det bør præciseres helt entydigt, at der skal ske målinger, og begrænsninger alene kan ske overfor konkrete anvendelser og under iagttagelse af proceduren i forsigtighedsprincippet.

Citat:

Side 7: "[...]Viden om, at der lokalt findes tynde jordlag beliggende over kalken eller krystallinske bjergarter vil være væsentlig ved den konkrete vurdering af behovet for at gennemføre en indsats generelt og for sprøjtemidler i særdeleshed.[...]"

Bemærkninger:

Begrænsninger bør alene ske, hvis der konstateres, dvs. måles rester. Derfor er generelle antagelser om, at der er den ene eller den anden type undergrund irrelevant. Under alle omstændigheder bør ovenstående uddybes, da det virker som en indforstået faglig pointe. Afsnittet besvarer ikke, hvorfor netop denne beskyttelse er relevant.

Citat:

Side 7: "På samme måde som det gælder for nitrat, kan et område på baggrund af en konkret vurdering få en "skæv" fordeling af rådighedsindskrænkninger, hvor ikke alle lodsejere i et område pålægges at begrænse anvendelsen af sprøjtemidler, hvis det er hensigtsmæssigt. Se kapitel 6.3.1."

Bemærkninger

Dette bedes uddybes. Er der tale om en særlig hensyntagen til lodsejerne eller en særlig hensyntagen til miljøet? Hvad menes der med en "skæv" fordeling? Hvad menes med "hensigtsmæssig"? I hvilken forstand hensigtsmæssig?

Citat:

Side 8: "[...]Anvendelsen af sprøjtemidler på offentlige arealer er i dag stærkt begrænset, og det udgør kun ca. 0,1 % af det samlede salg.[...]"

"[...]Havejere står i dag for ca. 1 % af forbruget af sprøjtemidler.[...]"

Bemærkninger:

Hvad er kilden til de to ovenstående citater?

Citat:

"[...]En mulig begrænsning i anvendelsen af sprøjtemidler kan være, at der inden for indsatsområder på sprøjtemiddelfølsomme arealer som udgangspunkt alene anvendes de sprøjtemidler, som i Danmark er tilladt i økologisk jordbrug, idet økologisk jordbrug i relation til sprøjtemidler må forventes at udgøre en begrænset risiko for grundvandet.[...]"

Bemærkninger

Forslaget er alt for generelt og står i modsætning til afsnit 7.5, hvor det jo fremgår, at kommunen specifikt skal forholde sig til, hvilke sprøjtemidler, der faktisk udgør en risiko. Ovenstående forslag er reelt et forbud mod brug af sprøjtemidler. Det er alt for vidtgående, hvis det kun er nogle få sprøjtemidler, der faktisk er årsag til problemet.

Afsnittet bør derfor fjernes helt og erstattes med et meningsindhold, så det er klart, at kommunerne ikke kan forbyde eller begrænse sprøjtemidler, og slet ikke hvis de ikke kan konstateres.

Citat

Side 10: "[...]Er rådighedsindskrænkninger gennemført ved en aftale mellem f.eks. lodsejer og vandværk, kan overholdelse af aftalen alene kontrolleres i overensstemmelse med aftalens vilkår, jf. kapitel 6.2.[...]"

Afsnit 6.2 i den nuværende vejledning indeholder følgende:

Side 35: "[...]Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at compensationen for aftalen skal afholdes af vandforsyningselskabet, jf. vandforsyningslovens § 13 d, stk. 1, hvis vandforsyningselskabet har fordel af aftalen. Kommunen kan også selv afholde udgifterne, f.eks. hvis der ikke er en vandforsyning, der har fordel af aftalen.[...]"

Bemærkninger:

Det er en åbenlys urimelig konstruktion, at den, der bestemmer ikke skal betale. Der er en væsentlig risiko for, at indgrebene bliver for vidtgående, og regningen sendes videre til forbrugerne. Danske landmænd skal naturligvis have fuld erstatning, men det er jo lige så vigtigt, at der sættes fokus på, at der kun sker indgreb i det omfang, at det er nødvendigt og proportionalt, og kun når der er sket faktiske målinger, og fund faktisk kan tilbageføres til brug af specifikke midler, og samtidig vurderes at udgøre en faktisk risiko.

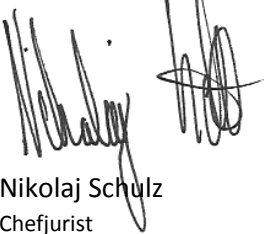
Spørgsmål

Ud over vores bemærkninger har vi en række spørgsmål som vi håber, at I vil besvare i forbindelse med udarbejdelsen af høringsvaret:

- Hvilke juridiske handlemuligheder mener ministeriet, at kommunerne har for at gennemføre begrænsninger i forhold til SFI?
- Er det ministeriets vurdering, at kommunerne i deres indsatsplaner må begrænse anvendelse af pesticider udenfor SFI?
- Er kommunerne forpligtet til at begrænse anvendelse af pesticider i SFI?
- Vil begrænsninger i anvendelse af pesticider udløse anerkendelse af krav om fuld erstatning?

- Er det ministeriets opfattelse, at begrænsning af pesticider, der går videre end pesticidforordningen er i overensstemmelse med selv samme forordning?
- Det ønskes uddybende redegjort, hvorvidt og i hvilket omfang ministeriet har været i dialog med EU ift. de påtænkte begrænsninger. Her tænkes på, at de danske regler jo strider mod totalharmoniseringen i pesticidforordningen.
- Er der ved udpegningen anvendt samme metode som gælder for godkendelse af pesticider? Hvis ikke dette er tilfældet, hvad er i givet fald begrundelsen, og anser ministeriet denne forskel for at være i overensstemmelse med pesticidforordningen?

Med venlig hilsen



Nikolaj Schulz

Chefjurist

Bæredygtigt Landbrug

mobil. +45 60 14 12 30

E-mail: nsc@baeredygtigtlandbrug.dk

Web: www.baeredygtigtlandbrug.dk



Bæredygtigt
Landbrug